

Gvnde prærogativa generationis & causa : & terram fecerit, in qua est generationis substantia. In his enim quatuor illa clementa creata sunt, ex quibus generantur omnia ista quæ mundi sunt. Elementa, autem quatuor, æter, ignis, aqua & terra, quæ in omnibus sibi mixta sunt. Siquidem & in terra ignem reperies, qui ex lapidibus & ferro frequenter excutitur: & in calo, cum sit ignitus & micans fulgentibus stellis polus, aqua & se politus incligi, que vel supra calum est, vel de illo superiore loco in terram largo frequenter imbre demittitur. Quæ pluribus colligere possumus, si quid ad adificationem ecclesie ita proficerem videremus. Sed quia hi occupati inferuolum negotium est, ad illa magis intendamus animum, in quibus vita sit profectus eterna. De qualitate igitur & substantia cœli fatis est ea promere quæ in Esaïa scriptis reperimus, qui mediocribus & vistatis sermonibus qualitatem naturæ cœlesti expressit, dicentes quod firmauerit cœlum sicut fumum, subtilem eius naturam nec solidâ cupiens declarare. Ad speciem quoque eius abundant, quod ipse de cœli firmamento locutus est quia fecit de cœlum sicut cameram, quod intra cœlum abitum & universa clauduntur quæ vel in mari geruntur, & terris. Quod similiiter significatur cum legitur: *Quia cœlum dominus extendit.* Extenditur enim vel quasi pellis ad tabernacula habitationesque sanctorum, vel quia si liber, ut plurimorum scribantur nomina qui Christi gratiam fide & devotione meruerunt, quibus dicitur:

Luca.10. *Gaudete quia nomina vestra scripta sunt in cœlo. De te ræ quoque vel qualitate vel positione tractare, nihil possit ad spem futuri, cum fatus sit ad scientiam, quod scripturarum diuinarum fieries comprehendens, quia suspen dit terram in nihilo. Quid nobis discutere vtrum in aëre pendeat, an super aquam, ut inde nascatur controv eria quomodo aëris natura tenuis & mollior molem possit sustentare terram? Aut quomodo, si super aquas, non pondere mergatur in aquam grauis terrarum ruina? Aut quomodo ei maris vnda non cedat, & in late ra eius se se loco suo mota diffundat? Multi etiam in me dio aëris terram esse dixerunt, & mole sui immobilem manere, quod aequali motu hinc atque inde ex omni parte propendeat. De quo satius putamus dictum à domino ad Iob seruum suum, quando locutus per nubem ait: *Vbi eras cum fundarem terram?* Indica mihi si habes scientiam. Quis posuit mensuram eius, si nolit? Aut quis est qui superinduxit mensuras super eam, aut super quid circuli eius confixi sunt? Et infra: *Conclusi mare portis, & dixi: Usque huc venies, & non transibis, sed in te comminuenter flustus tui.* Nōne euidenter ostendit deus omnia maiestate sua consistere in numero, ponere atque mensura? Neque enim creatura legè tribuit, sed accepit, & seruat acceptam. Non ergo quod in me dio sit terra, quia aqua lance suspenditur, sed quia maiestas dei voluntatis suæ eam lege constringit, ut supra instabile atque inane stabilis perseueret: sicut David*

Psal.92. *quæcumque propheta testatur dicens: Fundauit terram super firmamentum eius non inclinabitur in seculum seculi. Nō vtq; hic quæcumque tantummodo artifex deus, sed quia si omnipotens predicator, qui non centro quadam terram, sed precepti sui suspendit firmamento nec eam inclinari patiatur. Non ergo mensuram centræ, sed iudicium diuinum accipere debemus, quia non artis mensura est, sed potestatis. Mensura iustitiae mensura cognitionis, quia omnia non tanquam immensa præterante*ei* scientiam, sed cognitionis eius tanquam dimensa subiectantur. Neque enim eum legitimus. Ego confirmani columnas eius: verè colunis eam subinx possumus astimare, sed ea virtute quæ sufficiat substantiam terra atque sustineat. Denique quia in potestate dei sit terra constitutio, etiam hinc collige quod scriptum est: Qui aspergit terram, & facit eam tremere. Et alibi: *Adhuc ego semel concutio terram.* Non ergo libramentis suis im-*

mobilis manet, sed frequenter dei nutu & arbitrio comouetur, sicut & Iob dicit: *Quia dominus comouet eam* **Iob.26. à fundamentis: columnæ autem eius exagitantur. Et alibi: *Nuda inferna in conspectu eius, & non est mortuus nolucrum, extends boream pro nihilo, suspendens terram in nihil, alligans aquam in nubibus suis. Columnæ cœli auolauerunt, & expauerunt ab increpatione eius, virtute mitigauit mare, disciplina stravit cetum claustra ante cœlum eum.* Voluntate igitur dei immobilis manet & stat in seculum terra. Secundum Ecclesiastæ sententiam & voluntate dei mouetur, & nutat. Non ergo fundamentis suis nixa subsistit, ne fulcris suis est stabilis perserat, sed dominus statuit eam, & firmamento voluntatis suis continet: quia in manu eius omnes fines terra. Et hec fidei simplicitas argumentis omnibus antecellit. Laudet a liu quod ideo nusquam decidat terra, quia secundum naturam in medio regionem possidat suam, eo quod necesse sit eam manere in regione sua, nec in partem declinati alteram: quando contra naturam non mouetur, sed secundum naturam, prædicent artificis diuini & operatoris aeterni excellentiem. Quis enim artifici nō ab illo accepit? aut quis de dit mulierib⁹ textus sapientiam, aut varietatis disciplinam? Ego tamen qui profundum maiestatis eius, & artis excellentiem non queo comprehendere, non dilatorii me librimenti committo, atque menfuriis: sed omnia reposita in eius existimo potestate, quod voluntas eius fundamentum sit universorum, & propter eum adhuc mundus hic maneat. Quod apostolica quo licet altrui autoritatis exēplo. Scriptum est enī: *Roma.8.1* *Quia vanitati creatura subiecta est, non sponte, sed propter eum qui subiecit in spe. Liberabitur autem & ipsa creatura a servitu corruptionis, cum gratia diuina remuneratio astulserit.* De natura autem & qualitate substantie cœli quid enumerem, ea que disputacionibus suis philosophi texuerunt: cum aliij compostum cœlum ex quatuor elementis aferant, aliij quinta quædam naturam noui corporis ad constitutionem eius inducent, atque affingant aethereum esse corpus, cuius nebris ignis admixtus sit, neque aëris, neque aqua, neque terra: quod huiusmodi elementa suum quandam cursum habent atque vsum & motum naturæ, ut graviora demigant & in pronum ferantur, vacua & levia in superiora se subrigant. Est enim proprius cuique motus. In sphæra autem circuitu ista confundi, & vim sui cursus amittere, quoniam sphæra in orbem suum volvitur, & superiora inferioribus, superioribus quoque inferiora mutantur. Quorum autem secundum naturam motus mutati sunt, horum necessario ferri mutari solere qualitates substantiarum suarum. Quid igitur defendimus aethereum corpore, ne videatur corruptioni obnoxium? Quod enim compostū ex corruptilibus elementis est, necesse est resoluatur. Nam hoc ipso quod diuersæ eadem finit elementa naturæ, simplicem & inuolubilem motum habere non possunt, cum se diuersæ elementorum motus impugnet. Vnus enim motus omnibus aptus esse non potest, & elementis distantibus conuenire. Nam qui levibus accommodus est, fit incommodus grauioribus elementis. Itaque quād ad superiora motus cœli est necessarius, terrenis grauatur: quando ad inferiora decursus expeditur, igneus vigor ille violenter attrahitur. Etenim contra naturæ suæ vñi deorsum cogitur. Omne autem quod in contrariū cogitur, non naturæ seruens sed necessitatibus solvit, & in ea scindit ex quibus videtur esse cōpositū, in suam quāq; regionem singulis recurrentibus. Hęc igitur alii considerantes stabilius esse non posse, aethereum corpus cœli stellarū: esse arbitrari sunt, quād naturam corporis introducētes, quo diuina cœli putarē māsuram esse substantiā. Sed non ista opinio Propheticę potuit obuiare sententia, quam diuina quoque domini les-**